

Pieśni wieczorne, 19 lutego

„Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze” – Hebr. 4:16.

Chociaż modlitwa jest przywilejem, a nie nakazem, nasz stan sprawia, że ona staje się koniecznością. Z powodu utraty przez człowieka jego pierwotnej doskonałości, nasze ciało jest niedoskonałe i pełne wad. Jako Nowe Stworzenia, ponosimy odpowiedzialność za nasze słabości. Jedynym sposobem uwolnienia się od tej odpowiedzialności jest udanie się do tronu łaski, aby tam otrzymać pomoc w stosownej porze. Dlatego też każdy, kto często udaje się w modlitwie do tronu łaski, udowadnia, że uznaje konieczność korzystania z tej możliwości oraz przywileju, który Pan Bóg przygotował dla jego dobra.

Redakcja
R-5201
„Straż”